

Bemærkninger til forordningsforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning:

Ud fra ønsket om, at kommunerne skal kunne anvende revalideringsordningen optimalt, fremsættes forslag til landstingsforordning om ændring af landstingsforordning nr. 4 af 31. maj 2001 om revalidering. I forlængelse heraf planlægges det, at der fremsættes forslag til ny bekendtgørelse vedrørende løntilskud til virksomhedsrevalidering, revalideringsplan, revalideringsydelse og fleksjob. Denne bekendtgørelse skal medvirke til at gøre administrationen af løntilskud til virksomhedsrevalidering og revalideringsydelse lettere at administrere.

Revalideringsindsatsen bør ses i sammenhæng med andre arbejdsmarkedstiltag, såvel på centralt hold som på lokalt niveau. Det er derfor oplagt, at kommunerne søger at integrere denne indsats med de øvrige arbejdsmarkedsinitiativer, som finder sted i kommunerne.

I den forbindelse ventes revalideringsindsatsen også at få nytte af de uddannelsesinitiativer, der pågår og planlægges omkring uddannelse og videreuddannelse af vejledere, idet der herigennem sker en opkvalificering i forhold til at kunne udarbejde individuelle handlingsplaner. Disse udgør et væsentligt element i revalideringsindsatsen. Omkring udarbejdelse af de konkrete individuelle handlingsplaner vil det ofte kunne være en fordel, såfremt der sker et samarbejde mellem arbejdsmarkeds- og socialforvaltningen i kommunerne. Der vil desuden også skulle finde et samarbejde sted med de lokale arbejdsgivere omkring indsatsen.

Flere kommuner fra yderdistrikterne har givet udtryk for, at revalideringsordningen kan være svær at få til at virke i praksis, fordi der er mangel på arbejdspladser i disse kommuner. Denne problemstilling kan i nogen grad måske afhjælpes gennem forskellige konkrete tiltag. Dette vil dels kunne ske ved, at kommunerne imellem udveksler erfaringer, herunder "bedste praksis", oprettelse af idébanker eller andre former for netværksdannelse.

2. Redegørelse for hovedpunkter i forslaget:

Det nuværende lovgrundlag for revalidering er landstingsforordning nr. 4 af 31. maj 2001 om revalidering. Den gældende forordning ændres, således ordningen bliver nemmere at administrere for kommunerne og virksomhederne.

Forslaget giver mulighed for en udvidelse af revalidendens aktivitetsmuligheder, således at revalidenden i revalideringsperioden også får mulighed for at blive uddannet herunder omskolet. Den gældende bestemmelse giver ikke mulighed for omskoling.

Endvidere gives alle revalidender mulighed for at få tilbud om optræning eller uddannelse. Der vil ikke længere være et krav om, at der skal foreligge særlige forhold, som begrundet virksomhedsrevalidering med løntilskud. Det vil tilsvarende ikke længere være en betingelse, at revalidenden tidligere har haft tilknytning til arbejdsmarkedet, eller har pligt til at forsørge ægtefælle eller børn. Den gældende bestemmelse udelukker personer, der ikke har haft tilknytning til arbejdsmarkedet, eller ikke har pligt til at forsørge ægtefælle eller børn, fra at få tilbud om virksomhedsrevalidering.

Endelig lægger forslaget op til, at revalideringsperioden nedsættes til 2 år. Den gældende bestemmelse giver mulighed for revalidering i op til 5 år.

Forslaget til ændring af landstingsforordning om revalidering har relation til flere typer lovgivning:

Landstingsforordning om hjælp fra det offentlige, landstingsforordning om offentlig pension og landstingsforordning om aktivering af ledige samt den kommende landstingsforordning om arbejdsmarkedsydelse.

Forordningen hænger sammen med ovennævnte lovgivning, og det er ud fra ønsket om at skabe mulighed for, at flest mulige personer i den erhvervsaktive alder forbliver eller genindtræder på arbejdsmarkedet, at der fremsættes forslag til ændring af landstingsforordning nr. 4 af 31. maj 2001 om revalidering.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Hvis det offentliges udgifter som følge af den ønskede stigning i revalideringsindsatsen overstiger det forudsatte niveau i finansloven til revalidering, vil der være behov for at tage spørgsmålet om kommunernes udgifter op i forbindelse med indgåelse af bloktilskudsaftalen med kommunerne.

I FFL 2006 er der afsat 3 mio. kr. til revalidering. Bevillingen anvendes til finansiering af op til 50 pct. af revalideringsudgifterne i kommunerne. På baggrund af en rundspørge estimeres det, at kommunerne i 2004 har anvendt lidt over 3 mio. kr. til revalidering. I 2006 forventer kommunerne, at udgiften til revalidering vil mere end fordobles.

Den voldsomme forventede stigning i kommunernes revalideringsudgifter for 2006 vurderes ikke at være realistisk. Direktoratet for Erhverv, Landbrug og Arbejdsmarked forventer ikke mere end en fordobling af udgifterne til revalidering i 2006. Derfor er bevillingsrammen på 3 mio. kr. i FFL 2006 tilstrækkelig. Afhængig af kommunernes aktuelle revalideringsindsats i 2006, kan det blive nødvendigt at

udvide bevillingsrammen for 2007. Pengene til en udvidelse kan eventuelt komme fra et fald i antallet af førtidspensionister og et fald i antallet af personer, der modtager ydelser efter forordningen om offentlig hjælp, som den øgede revalideringsindsats forventes af medføre.

En øget revalideringsindsats vil imidlertid ikke alene have som konsekvens, at kommunernes og Hjemmestyrets udgifter på revalideringsområdet stiger. Kommer flere succesfuldt gennem revalideringen, vil det offentliges sociale udgifter på sigt falde som følge af, at flere kan komme ud på det egentlige arbejdsmarked.

Ved revalidering på det offentlige arbejdsmarked indebærer forslaget i sig selv ingen ændringer, da omkostningsfordelingsnøglen mellem kommune og hjemmestyre ikke ændres.

Det forventes, at forslaget vil medføre lettere administrativ praksis for kommunerne. Det er ønskeligt, at arbejdssøgende, som henvender sig til kommunerne vurderes af kommunerne med henblik på revalidering. Det vil være naturligt, at socialforvaltningerne og arbejdsmarkedskontorerne arbejder sammen omkring revalidering.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet:

Der er ikke tilsligtede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. For så vidt angår administrative konsekvenser, er det hensigten at udarbejde en bekendtgørelse, som har til formål at gøre det nemmere for virksomhederne rent administrativt at have revaliderende.

5. Miljø- og naturmæssige konsekvenser:

Der er ingen miljø- eller naturmæssige konsekvenser forbundet med forslaget.

6. Administrative konsekvenser for borgerne:

Forslaget medfører ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Forholdet til Rigsfællesskabet og selvstyre:

Forslaget vurderes ikke at medføre konsekvenser vedrørende forholdet til Rigsfællesskabet.

Vedrørende selvstyre er forslaget i overensstemmelse med Landsstyrets og Landstingets bestræbelser på at få flest muligt selvforsørgende.

8. Høring af myndigheder og organisationer:

Forud for fremlæggelsen af forslaget har udkastet til indholdet været til høring i Familiedirektoratet, Skattedirektoratet, Økonomidirektoratet (ØD), Sundhedsdirektoratet, KIIP, KANUKOKA, SIK, Grønlands Arbejdsgiverforening (GA), ILIK og NUSUKA.

Skattedirektoratet, Familiedirektoratet og ILIK har ingen bemærkninger til ændringsforslaget.

ØD ønsker en redegørelse for organisering og finansiering af de nye personligt udviklende tiltag til § 1, nr. 1. Hertil skal bemærkes, at de klienter, der falder ind under forordningen, vil være klienter, der modtager ydelse fra forordningen om offentlig hjælp eller førtidspensionister. Der vil således være et fald i antallet af klienter under andre ordninger.

ØD efterlyser i forbindelse med omskoling og uddannelse en beskrivelse af, hvornår revaliderende skal modtage revalideringsydelse, og hvornår man overgår til uddannelsesstøtte. Uddannelsesstøtte vil normalt kunne tilbydes, når uddannelse påbegyndes. Angående uddannelse i forbindelse med revalidering er der tale om, at revaliderenden evt. mangler enkelte fag for at kunne påbegynde en uddannelse således, at der er tale om kvalificering eller forberedelse til at påbegynde en uddannelse.

ØD ønsker desuden en indarbejdelse af de økonomiske konsekvenser, som forslaget vil medføre, idet det ikke længere er nødvendigt, at der skal foreligge særlige forhold, før en revaliderend kan blive tilbudt optræning eller uddannelse i private eller offentlige virksomheder. I den forbindelse skal det nævnes, at der kan blive behov for at afsætte flere midler til revalidering, men der skal tages højde for, at en stigning i antallet af revaliderende vil betyde et fald i antallet af personer, der modtager ydelser efter forordningen om offentlig hjælp samt personer, der er førtidspensionister.

GA anser det ikke for hensigtsmæssigt at afkorte eller fastsætte en generel tidsgrænse for revalidering. En revaliderend vil ikke kunne afslutte sit uddannelsesforløb på revalideringsydelse, når der er fastsat en grænse på 2 år. GA anbefaler, at længden af revalideringsperioden bliver afpasset i forhold til revalideringsplanen og bliver fastsat i revalideringsplanen. Det kan hertil bemærkes, at såfremt der er tale om et længere uddannelsesforløb, vil personen modtage uddannelsesstøtte og vil derfor ikke være omfattet af revalideringsforordningen.

KANUKOKA oplyser, at der fra seks kommuner generelt er enighed om, at det er positivt at nedsætte revalideringsperioden fra 5 til 2 år, men enkelte kommuner ønsker dog, at der bliver taget højde for personer med handicap og lidelser, der gør, at revalideringsperioden overstiger 2 år. Der er taget højde for personer med handicap og andre lidelser i forordningens § 10, stk. 2.

Ammassalik kommune udtrykker betænkelighed ved at nedsætte revalideringsperioden, da Ammassalik kommune frygter, at dispensationsreglen vil

blive mere reglen end undtagelsen. Der gøres opmærksom på, at kommunerne har et budget, der skal overholdes, og der er tale om en dispensationsmulighed, hvilket bør gøre det klart, at der er tale om en undtagelse.

GA bemærker, at det ikke giver mening at fastsætte en tidsgrænse for et fleksjob, da fleksjob netop er til personer, der ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår. GA anbefaler, at der i stedet indsættes en bestemmelse, hvoraf det fremgår, at bevillingen af løntilskud maksimalt ydes for 1 år ad gangen. Bemærkningerne er indarbejdet i forslaget.

KANUKOKA ønsker, at der bliver udarbejdet enklere procedurer omkring refusion af kommunernes udgifter. Det er ved at blive undersøgt, om proceduren kan forenkles. Hele kommunens ansøgningsproces vil blive ensrettet, hvilket vil medføre administrative lettelser.

KANUKOKA gør også opmærksom på, at det forventes, at tilhørende vejledninger til forordningen samt kommende bekendtgørelse er udarbejdet i god tid før forslagets ikrafttræden. Bekendtgørelser vil blive udarbejdet inden forordningens ikrafttræden. For så vidt angår vejledning til forordningen, så eksisterer der allerede en vejledning til revalideringsforordningen, som vil blive tilpasset i henhold til ændringen af revalideringsforordningen inden forordningens ikrafttræden.

Bemærkninger til forordningsforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Udover de gældende aktivitetsmuligheder, foreslås det, at revalidenden gives mulighed for at deltage i personligt udviklende tiltag i afklaringsperioden. Kommunen vil typisk kunne finde ud af, ved hjælp af samtaler, hvad det er for nogle personlige udviklende tiltag revalidenden har brug for.

Uddannelsesmodnende aktiviteter kan være kurser i de fag, ansøgeren er svagest i, således at ansøgeren efterfølgende vil være i stand til at påbegynde en uddannelse.

Erhvervsmodnende aktiviteter kan være kortere ophold i en virksomhed, således at ansøgeren bliver forberedt på at skulle arbejde.

Personligt udviklende aktiviteter er personlige udviklingskurser. Nogle kommuner har haft forsøgsordninger hermed, hvor det efterfølgende har kunnet konstateres, at flere har fået job og er i stand til at tage ansvar for sig selv. Kurserne er tilrettelagt således, at ansøgerne udvikles mentalt til at kunne varetage et job eller gennemføre en uddannelse.

Til nr. 2

De nærmere regler om afklaring forud for revalidering kan fastsættes af landsstyret i en bekendtgørelse.

For at ensarte kommunernes behandling af revalidering, kan bekendtgørelsen indeholde nærmere beskrivelser af aktiviteter i afklaringsperioden, herunder personligt udviklende aktiviteter, uddannelsesmodnende aktiviteter og erhvervsmodnende aktiviteter.

Til nr. 3

Bestemmelsen indsættes med henblik på at tydeliggøre, at revalidenden kan komme i uddannelse i revalideringsperioden, herunder får mulighed for at blive omskolet. Dette skal bidrage til, at revalidenden bliver fastholdt eller kommer ind på arbejdsmarkedet. Omskoling kan for de pågældende i mange situationer være en forudsætning for at kunne komme ind på arbejdsmarkedet.

Til nr. 4

Med forslaget skal der ikke længere foreligge særlige forhold, før en revalidend kan blive tilbudt at blive optrænet eller uddannet hos private eller offentlige virksomheder med løntilskud. Tilbuddet gælder således alle revalidender. Den gældende bestemmelse udelukker personer, der ikke har haft tilknytning til arbejdsmarkedet, eller ikke har pligt til at forsørge ægtefælle eller børn, fra at få tilbud om virksomhedsrevalidering. Denne begrænsning ophæves tillige.

Til nr. 5 og 6

I henhold til § 10, stk. 1, i landstingsforordning om revalidering kan revalideringsperioden som udgangspunkt ikke overstige 5 år. Det foreslås, at revalideringsperioden ændres til 2 år, idet det ikke skal være en "sovepude" at være i revalidering. Ved at forkorte perioden vil revalideringsindsatsen skulle gøres mere handlingsorienteret, og der vil naturligt blive en tættere opfølgende indsats over for den enkelte revalidend.

Bestemmelsen giver dog mulighed for, at 2 års perioden kan forlænges, såfremt særlige forhold gør sig gældende. For nogle revalidender kan vedkommendes situation være af sådan karakter, at det må forventes, at det tager længere tid end 2 år at gennemføre en revalidering, som gør disse egnede til at komme ind på arbejdsmarkedet eller ind i et uddannelsesforløb. Det vil være op til kommunen, efter samtaler med bl.a. revalidenden at afgøre, hvorvidt sådanne særlige forhold gør sig gældende, herunder om specielle personlige, helbredsmæssige eller sociale forhold nødvendiggør en forlængelse udover de 2 år.

Til nr. 7.

Kommunens bevilling af løntilskud ydes for maksimalt 1 år ad gangen således, at revalidenden kun er sikret for 1 år. Tilskud til fleksjob kan dog ved særlige forhold forlænges efter en konkret vurdering af kommunen. Det skal undersøges, om der er muligheder for revalidering til beskæftigelse på normale vilkår, før der kan tilbydes et fleksjob.

Kommunen vil have behov for at evaluere forløbet for personer der får tilskud til fleksjob, herunder for at kunne beslutte, hvorvidt perioden skal forlænges ud over 1 år. Nærmere bestemmelser herom vil blive fastsat i en bekendtgørelse udstedt med hjemmel i landstingsforordningens § 17.

Til § 2

Det foreslås, at forordningen træder i kraft den 1. juli 2006.